

عنوان مقاله:

معماری پایدار: نگاهی به گذشته و آینده

محل انتشار:

دومین همایش معماری پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محسن زراعت پیشه - کارشناس ارشد معماری، مدرس مرکز سما

سحر مشکاتی - کارشناس طراحی صنعتی

خلاصه مقاله:

حیات منحصر در محیط پایدار و اقلیم مناسب توسعه و رشد می یابد. عوامل محیطی را انسان، شناخته و ما بدون رابطه صحیح با محیط زیست، امکان تکامل کالبدی و کیفی نمی تواند وجود داشته باشد. لذا بقای آینده در بقای انسان وابسته به محیط و عوامل تغییر محیط و طبیعت است. زندگی انسان تنیده شده است در محیطی که تنها آن را برآورده کننده نیازهایش می داند. گویی این معادله یکطرفه تا پایان جهان نتیجه یکسانی را داراست. غافل از آنکه سر انجام نامتوازن بودن این دو کفه بشر را با دنیایی ویران روبرو خواهد ساخت که خود با دست خویش ساخته است. معماری این هنر سنگین پای نیز تنها زمانی می تواند نقش خود را در این عصر، پر رنگ حفظ کند که گسست خود با محیط را به فراموشی سپرده و دست در دست محیط اطرافش، بار دیگر قدعلم کند. بهترین طراحی معماری، طراحی است که بتواند نیازهای اجتماعی، اقتصادی، تکنولوژیکی، زیبایی شناختی و زیست محیطی را با هم فراهم آورده و نتیجه آن باید یک سنتزی از همه عوامل دخیل آن باشد و این پایداری را نوید می دهد. از بین بردن تدریجی کره زمین و محیط زیست، اعتراض NGO های مدافع طبیعت و هشدار دانشمندان محیط زیست نسبت به از میان رفتن محیط اطراف ما، از دلایل بازگشت انسان به طبیعت پیرامون نمود و به عبارت دیگر توجه به شاخص های معماری پایدار باشد و بهمین دلیل معماران دنبال راهکارهایی بودند که در طراحی های خود تنها محیط زیست را تخریب نکنند، بلکه موجبات توسعه و ارزش آن را از طریق تعادل با طبیعت فراهم سازند

کلمات کلیدی:

بوم شناسی، توسعه پایدار، معماری پایدار، طراحی پایدار، تحولات پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144253>

